

NEUVOSTON DIREKTIIVI 79/409/EY**annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979****luonnonvaraisten lintujen suojelusta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon²,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

sekä katsoo, että Euroopan yhteisöjen ympäristötoimintaohjelmasta 22 päivänä marraskuuta 1973⁴ annetussa neuvoston julistuksessa määrätään erityistoimista lintujen suojelemiseksi; julistusta täydentää Euroopan yhteisöjen ympäristöpolitiikan ja toimintaohjelman jatkamista ja toteuttamista koskeva 17 toukokuuta 1977 annettu Euroopan yhteisöjen neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten päätöslauselma⁵,

monien sellaisten luonnonvaraisten lintulajien kannat, joiden luontaisena elinympäristönä on jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluva alue, ovat pienenemässä, eräissä tapauksissa hyvin nopeasti ja tämä kantojen pieneminen uhkaa vakavasti luonnollisen ympäristön säilymistä, erityisesti siksi, että se uhkaa biologista tasapainoa,

jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvaa aluetta luontaisena elinympäristönään pitävät luonnonvaraiset lintulajit ovat enimmäkseen muuttavia lajeja; nämä lajit ovat yhteistä perintöä ja tehokas lintujen suojelu on tyypillinen maiden rajat ylittävä ympäristöongelma, johon liittyy yhteisiä velvollisuuksia,

Grönlannin lintujen elinehdot ovat yleisten olojen ja erityisesti ilmaston sekä harvan asutuksen ja saaren poikkeuksellisen suuren koon ja maantieteellisen sijainnin takia olennaisesti erilaiset kuin muilla jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvilla alueilla,

tämän vuoksi tätä direktiiviä ei sovelleta Grönlannissa,

¹ EYVL N:o C 24, 1.2.1977, s. 3 ja EYVL N:o C 201, 23.8.1977, s. 2

² EYVL N:o C 163, 11.7.1977, s. 28

³ EYVL N:o C 152, 29.6.1977, s. 3

⁴ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 40

⁵ EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 1

jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvaa aluetta luontaisena elinympäristönään pitävien luonnonvaraisten lintulajien suojeleminen on välttämätöntä yhteisön elinolojen parantamiseen, yhteisön taloudellisen toiminnan sopusointuiseen kehitykseen ja jatkuvaan ja tasapainoiseen kasvuun tähtäävien tavoitteiden toteuttamiseksi yhteismarkkinoiden toiminnassa, mutta perustamissopimuksessa ei ole määräyksiä tilanteesta tarvittavien erityistoimien toteuttamiseksi tarpeellisesta toimivallasta,

toteutettavia toimenpiteitä on sovellettava niihin eri tekijöihin, jotka voivat vaikuttaa lintukantoihin, toisin sanoen ihmisen toimintojen vaikutuksiin ja erityisesti lintujen elinympäristöjen tuhoutumiseen ja pilaantumiseen, ihmisten harjoittamaan pyydystämiseen ja tappamiseen ja tällaisesta toiminnasta seuraavaan kauppaan, ja nämä toimenpiteet olisi mukautettava eri lajien tilanteeseen osana suojelupolitiikkaa,

suojeleminen tarkoitusena on luonnonvarojen suojeleminen ja hoitaminen pitkällä aikavälillä osana Euroopan kansojen perintöä; tämä mahdollistaa luonnonvarojen sääntelyn ja niiden hyödyntämisen hallinnan sellaisten toimenpiteiden avulla, jotka ovat tarpeen lajienvälisen luonnollisen tasapainon säilyttämiseksi ja mukauttamiseksi niin pitkälle kuin se kohtuudella on mahdollista,

elinympäristöjen riittävän moninaisuuden ja laajuuden säilyttäminen, ylläpitäminen tai ennalleen saattaminen on olennaisen tärkeää kaikkien lintulajien suojelussa; tiettyjen lintujen elinympäristöä on suojeltava erityistoimenpitein lintujen eloonjäämisen ja lisääntymisen varmistamiseksi niiden levinneisyysalueilla; tällaisilla toimenpiteillä on otettava huomioon myös muuttavat lajit ja toimenpiteet on yhteensovitettava yhtenäisen kokonaisuuden luomiseksi,

kaupallisten etujen mahdollisesti aiheuttamien haitallisten, hyödyntämismääriin vaikuttavien paineiden estämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön yleinen kaupan pitämistä koskeva kielto ja rajoittaa poikkeukset koskemaan vain sellaisia lajeja, joiden biologinen tila sallii poikkeamisen, ottaen huomioon eri alueiden erityisolot,

eräiden lajien suuren kannan, laajan maantieteellisen levinneisyyden ja suuren lisääntymisnopeuden vuoksi koko yhteisössä tiettyjä lajeja voidaan metsästä, mikä on hyväksyttävää hyödyntämistä; jos tiettyjä rajoituksia asetetaan ja niitä noudatetaan, näiden metsästäystä koskevien lakien on oltava sopusoinnussa näiden lajien kantojen tyydyttävällä tasolla säilymisen kanssa,

laajamittaiseen tai valikoimattomaan pyydystämiseen tai tappamiseen tarkoitettujen välineiden, laitteiden ja menetelmien sekä metsästysvälineiden käyttöä on kieltävä, koska ne uhkaavat tai voivat uhata liikaa kyseisten lajien kantoja,

tiettyjen erityistilanteiden merkityksen vuoksi on säädettävä poikkeusmahdollisuudesta tietyin edellytyksin ja komission valvonnassa,

lintujen, erityisesti muuttolintujen, suojelemaan liittyy edelleen ongelmia, jotka vaativat tieteellistä tutkimusta;

tutkimuksen avulla olisi lisäksi voitava arvioida toteutettujen toimenpiteiden tehokkuus,

Komission kanssa neuvotellen on varmistettava, että sellaisten luonnonvaraisten lintulajien mahdollinen istuttaminen jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, joiden luontainen elinympäristö se ei ole, ei aiheuta vahinkoa paikalliselle kasvistolle ja eläimistöille,

komissio laatii ja toimittaa jäsenvaltioille joka kolmas vuosi jäsenvaltioiden antamiin tietoihin perustuvan yhteenvetokertomuksen tämän direktiivin mukaisesti toteutettujen kansallisten säännösten soveltamisesta, ja tekniikan ja tieteen kehityksen vuoksi on tarpeen mukauttaa nopeasti eräitä liitteitä; tätä varten tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisen helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen kiinteä yhteistyö tekniikan ja tieteen kehitykseen mukauttamista käsittelevässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee kaikkien luonnonvaraisina elävien lintulajien suojelua jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan. Sen tavoitteena on näiden lajien suojelu, hoitaminen ja sääntely ja se antaa säännökset niiden hyödyntämisestä.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan lintuihin ja niiden muniin, pesiin ja elinympäristöihin.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta Grönlannissa.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien kantojen ylläpitämiseksi sellaisella tasolla, joka vastaa erityisesti ekologiaa, tieteellisiä ja sivistyksellisiä vaatimuksia ottaen huomioon taloudelliset ja virkistykseen liittyvät vaatimukset taikka näiden kantojen mukauttamiseksi tähän tasoon.

3 artikla

1. Ottaen huomioon 2 artiklassa mainitut vaatimukset, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien elinympäristöjen riittävän moninaisuuden ja laajuuden säilyttämiseksi, ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen.
2. Biotooppien ja elinympäristöjen säilyttämiseen, ylläpitämiseen ja ennalleen saattamiseen sisältyvät ensisijaisesti seuraavat toimenpiteet:
 - a) suojelualueiden muodostaminen,

- b) suojelualueiden sisä- ja ulkopuolella sijaitsevien elinympäristöjen ylläpitäminen ja hoito ekologisten tarpeiden mukaisesti;
- c) tuhoutuneiden biotooppien saattaminen ennalleen;
- d) biotooppien aikaansaaminen.

4 artikla

1. Tämän direktiivin liitteessä I mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan lajien eloonjääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella.

Tässä yhteydessä kiinnitetään huomiota:

- a) lajeihin, jotka ovat vaarassa kuolla sukupuuttoon;
- b) lajeihin, jotka ovat herkkiä tietyille muutoksille niiden elinympäristössä;
- c) lajeihin, joita pidetään harvinaisina niiden pienen kannan tai alueellisesti suppean levinneisyyden takia;
- d) muihin lajeihin, jotka vaativat erityistä huomiota niiden erityislaatuisen elinympäristön vuoksi.

Arvioissa otetaan huomioon lintukantojen kehityssuunnat ja muutokset.

Jäsenvaltioiden on osoitettava erityisiksi erityissuojelualueiksi näiden lajien suojelemiseen lukumäärältään ja kooltaan sopivimmat alueet sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava vastaavat toimenpiteet sellaisten säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien osalta, joita ei luetella liitteessä I, ottaen huomioon niiden suojelun tarve sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan, kun kyseessä ovat niiden muuttoreittien varrella sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kosteikkojen ja erityisesti kansainvälisesti merkittävien kosteikkojen suojeluun.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki asiaan vaikuttavat tiedot, jotta komissio voi tehdä sellaista yhteensovittamista koskevia asianmukaisia aloitteita sellaiseksi yhteensovittamiseksi, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että toisaalta 1 kohdassa ja toisaalta 2 kohdassa tarkoitetut alueet muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden, joka vastaa kyseisten lajien suojelutarpeita sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla suojelualueilla elinympäristöjen pilaantumisen tai huonontumisen

sekä lintuihin vaikuttavien häiriöiden estämiseksi, jos häiriöt vaikuttaisivat merkittävästi tämän artiklan* tavoitteisiin. Jäsenvaltioiden on myös näiden suojelualueiden ulkopuolella pyrittävä estämään elinympäristöjen pilaantuminen ja huonontuminen.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava, kuitenkin rajoittamatta 7 ja 9 artiklan soveltamista, kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien yleisen suojelujärjestelmän luomiseksi tarvittavat toimenpiteet, joissa kielletään erityisesti

- a) kyseisten lintujen tahallinen tappaminen tai pyydystäminen käytetystä menetelmästä riippumatta;
- b) kyseisten lintujen pesien ja munien tahallinen tuhoaminen tai vahingoittaminen ja pesien siirtäminen;
- c) kyseisten lintujen munien ottaminen luonnosta ja munien hallussa pitäminen tyhjinäkin;
- d) lintujen tahallinen häirintä erityisesti lisääntymis- ja jälkeläistenkasvatusaikana, jos häirintä vaikuttaisi merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin;
- e) sellaisten lintulajien hallussapitäminen, joiden metsästäminen ja pyydystäminen ei ole sallittua;

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien myynti, kuljetus ja hallussa pitäminen myyntiä varten sekä elävien ja kuolleiden lintujen sekä kaikkien niiden helposti tunnistettavien osien tai linnuista valmistettujen tuotteiden myytäväksi tarjoaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa ei kielletä liitteessä III olevassa 1 osassa tarkoitettujen lajien osalta, jos linnut on tapettu tai pyydystetty laillisesti tai muuten laillisesti hankittu.

* Tämän direktiivin 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdasta aiheutuvat velvoitteet korvaavat direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä lauseesta aiheutuvat velvoitteet, kun on kyse 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojeltavaksi luokitelluista alueista tai vastaavasti kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustetuista alueista tämän direktiivin voimaantulopäivästä alkaen tai jäsenvaltion direktiivin 79/409/ETY mukaisesti tekemän suojeluluokittelun tai tunnustamisen päivämäärästä alkaen, jos viimeksi mainittu päivämäärä on myöhempi.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa alueellaan luvan 1 kohdassa tarkoitettulle toiminnalle liitteessä III olevassa 2 osassa tarkoitettujen lajien osalta, jos linnut on tapettu tai pyydystetty laillisesti tai muuten laillisesti hankittu.

Jäsenvaltioiden, jotka haluavat myöntää tällaisen luvan, on neuvoteltava ennalta komission kanssa ja tutkittava yhdessä sen kanssa, johtaisiko kyseisen lajin yksilöiden pitäminen kaupan tai voidaanko sen kohtuudella olettaa johtavan siihen, että lajien kannat, maantieteellinen levinneisyys tai lisääntymismäärät vaarantuisivat koko yhteisössä. Jos tutkimus komission mielestä osoittaa, että suunniteltu lupa johtaa jonkin kyseisen lajin edellä mainittuun vaarantumiseen tai vaarantumisen mahdollisuuteen, komissio antaa kyseiselle jäsenvaltiolle perustellun suosituksen, jossa se ilmaisee vastustavansa kyseisen lajin pitämistä kaupan. Jos komissio katsoo, että tällaista vaaraa ei ole, se ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle.

Komission suositus julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Jäsenvaltion, joka myöntää luvan tämän kohdan mukaisesti, on varmistettava säännöllisin väliajoin, että edellytykset luvan myöntämiseksi ovat edelleen olemassa.

4. Komissio suorittaa tutkimuksen liitteessä III olevaan 3 osaan merkittyjen lajien biologisesta tilasta ja kaupan pitämisen vaikutuksista siihen.

Komissio antaa viimeistään neljä kuukautta ennen tämän direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä 16 artiklassa tarkoitettulle komitealle kertomuksen ja ehdotuksensa päätökseksi näiden lajien sisällyttämisestä liitteessä III olevaan 2 osaan.

Kunnes tämä päätös annetaan, jäsenvaltiot voivat soveltaa kyseisiin lajeihin voimassaolevia kansallisia säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohtaa.

7 artikla

1. Tämän direktiivin liitteessä II lueteltujen lajien kantojen koon, maantieteellisen levinneisyyden ja lisääntymisnopeuden takia koko yhteisössä niitä voidaan metsästää kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajien metsästys ei vaaranna suojelutoimenpiteitä niiden levinneisyysalueella.
2. Liitteessä II olevassa 1 osassa lueteltuja lajeja saa metsästää niillä maantieteellisillä vesi- ja maa-alueilla, joihin tätä direktiiviä sovelletaan.
3. Liitteessä II olevassa 2 osassa lueteltuja lajeja saa metsästää vain niissä jäsenvaltioissa, joista on maininta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että metsästys, tarvittaessa haukkametsästys mukaan lukien, harjoitettuna voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden

mukaisesti vastaa kyseisten lintulajien järkevän hyödyntämisen ja ekologisesti tasapainoisen sääntelyn periaatteita, ja että tämä käytäntö näiden lajien ja etenkin muuttavien lajien kantojen osalta on sopusoinnussa 2 artiklasta seuraavien toimenpiteiden kanssa. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että metsästystä koskevan lainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä pesimisaikana eikä eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheissa. Kun on kyse muuttavista lajeista, jäsenvaltioiden on huolehdittava erityisesti siitä, että metsästyslainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä niiden lisääntymiskauden aikana tai niiden palatessa pesimäalueilleen. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki aiheelliset tiedot siitä, miten niiden metsästystä koskevaa säännöstöä sovelletaan käytännössä.

8 artikla

1. Siltä osin kun on kyse tässä direktiivissä tarkoitetusta lintujen metsästyksestä, pyydystämisestä ja tappamisesta, jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien sellaisten erityisesti liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen välineiden, laitteiden ja menetelmien käyttö, joilla laajamittaisesti tai valikoimattomasti pyydystetään tai tapetaan lintuja, tai joilla saatetaan paikallisesti hävittää jokin laji.
2. Jäsenvaltioiden on lisäksi kiellettävä metsästys liitteessä IV olevassa b kohdassa mainituista ajoneuvoista ja siinä mainituissa oloissa.

9 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, poiketa 5, 6, 7 ja 8 artiklasta seuraavin perustein:
 - a) - kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi,
 - lentoturvallisuuden turvaamiseksi,
 - viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi,
 - kasviston ja eläimistön suojelemiseksi;
 - b) tutkimus- ja opetustarkoituksessa, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen;
 - c) salliakseen tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen lintujen pienien määrien pyydystämisen, hallussapitämisen tai muuten asiallisen hyötykäytön.

2. Poikkeuksissa on mainittava:
 - lajit, joita poikkeukset koskevat,
 - pyydystämistä tai tappamista varten hyväksytyt välineet, laitteet ja menetelmät,
 - vaaratekijät sekä ne ajalliset ja paikalliset olot, joissa näitä poikkeuksia voidaan myöntää,
 - viranomainen, joka on valtuutettu ilmoittamaan, että vaaditut edellytykset täytetään, ja joka päättää, missä laajuudessa ja kuka saa käyttää mitään välineitä, laitteita ja menetelmiä,
 - suoritettavat tarkastukset.
3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle vuosittain kertomus tämän artiklan soveltamisesta.
4. Komissio varmistaa käytettävissään olevan tiedon ja erityisesti sille 3 kohdan mukaisesti toimitetun tiedon perusteella jatkuvasti, että näiden poikkeusten seuraukset eivät ole ristiriidassa tämän direktiivin kanssa. Komissio tekee tähän liittyen aiheelliset aloitteet.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajikantojen tutkimusta sekä muuta työtä niiden suojelemiseksi, hoitamiseksi ja hyödyntämiseksi.
2. Erityistä huomiota on kiinnitettävä liitteessä V lueteltuihin asioihin liittyvään tutkimukseen ja työhön. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta komissio voi toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tässä artiklassa mainitun tutkimuksen ja työn yhteensovittamiseksi.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen lintulajin istuttaminen jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, joka ei elä siellä luonnonvaraisena, ei vahingoita paikallista kasvistoa ja eläimistöä. Jäsenvaltioiden on kuultava komissiota tässä asiassa.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi, 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä alkaen, annettava komissiolle kertomus tämän direktiivin mukaisesti toteutettujen kansallisten säännösten soveltamisesta.
2. Komissio laatii joka kolmas vuosi 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin perustuvan yhteenvetokertomuksen. Jäsenvaltioiden toimittamia tietoja sisältävä kertomusluonnoksen osa toimitetaan tarkastettavaksi kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisille. Lopullinen kertomus annetaan tiedoksi jäsenvaltioille.

13 artikla

Tämän direktiivin mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät saa johtaa 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien nykyisen suojelutilanteen huononemiseen.

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tiukempia suojelutoimenpiteitä kuin tässä direktiivissä säädetty.

15 artikla

Muutokset, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin liitteiden I ja V mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen, sekä 6 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset annetaan 17 artiklan menettelyä noudattaen.

16 artikla

1. Tämän direktiivin 15 artiklassa tarkoitettuja muutoksia varten perustetaan direktiivin mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevä komitea, jäljempänä komitea, jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.
2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

17 artikla

1. Jos tässä artiklassa määriteltyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.
2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan neljänkymmenen äänen enemmistöllä ja jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.
3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset;
b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.
c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 2 päivänä huhtikuuta 1979.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. FRANÇOIS-PONCET